

ere fremkomne imod Forslaget under Nr. 18, som maaskee paa Grund af en Forglemmelse, ikke blev medtagen af den ærede Ordfører i det udmærkede Foredrag, som han holdt igaar, og hvilket forøvrigt vistnok gjør enhver yderligere Udtalelse fra de andre Forslagsstilleres Side overflødig. Angaaende denne Indvendning skal jeg derfor tillade mig nogle faa Bemærkninger. Jeg sigter herved til den Betragtning, der fra flere Sider, men navnlig af den ærede Rigsdagmand for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Sponneck), er bleven gjort gjældende, at Fleertallets Forslag vil berøve Embedsmændene den Betryggelse, som de have imod vilkaarlige og hensynsløse Afskedigelser. Man mener nemlig, at en Minister, naar han ikke kan foretage saadanne Afskedigelser uden at forøge Pensionslisten og altsaa komme til Rigsdagen med forøgede Krav paa Pensioner, vil betænke sig to Gange herpaa. Naar han derimod kan foretage saadanne Afskedigelser uden at forøge Statens Byrder i nogen væsentlig Grad, idet Embedsmændene gennem den tegneede Livrente selv have opsparet en Deel af det, som de efter deres Afskedigelse skulle leve af, saa vil der ikke være Noget, der holder ham tilbage i saa Henseende, og saa vil der heller ikke fra Rigsdagens Side være nogen stor Opfordring til at gaae i Rette med en Minister, der foretager saadanne Afskedigelser. Denne Betragtning kjender jeg godt, og jeg har selv i Udvalget været med til at gjøre den gjældende under de Forhandlinger, som have fundet Sted der. Jeg afviser derfor paa ingen Maade dens Berettigelse, men jeg er dog, under de lange Overveielser, som have fundet Sted i Udvalget, kommen til at see Sagen lidt anderledes. Forsaavidt man nemlig herved nærmest maa komme til at tænke paa Afskedigelser af politiske Grunde, hvilke jeg saa godt som nogen Anden ubetinget fordømmer og beklager, saa troer jeg ikke, at der er nogen stor Fare derfor i det Samfund, hvor vi jo dog, Gudskeelov, endnu have bevaret megen Moralitet ogsaa i det offentlige Liv. Jeg troer, at en Minister, der virkelig i den nævnte Retning vilde optræde paa en hensynsløs og vilkaarlig Maade, meget snart vilde blive en Umulighed. Men, dersom

der er nogen Ulempe for Embedsmændene forbunden med den omtalte lette Afgang til Afskedigelse, saa troer jeg i alt Fald, at den opveies ved en væsentlig Fordeel for Stats-tjenesten. Rundt omkring i Landet sidder der nemlig i mange Embeder Folk, der ere udelige, hvad enten de nu ere det paa Grund af, at Alderen har slovet dem, eller fordi de aldrig have besiddet nogen Dygtighed og Iver for Tjenesten. Saadanne Folk vil der altid findes, og de burde fjernes fra Stats-tjenesten, men en væsentlig Hindring herfor er det, at deres Ret til Pension under de nuværende Omstændigheder vilde medføre, at Statens Byrder, der navnlig paa Pensionskontoen allerede ere saa uhyre høje, vilde blive endnu mere forøgede ved deres Afskedigelse. Denne Omstændighed holder tilbage, og hvis den ikke var, vilde mange udygtige Kræfter blive fjernede fra Stats-tjenesten. Jeg holder mig derfor overbeviist om, at naar Fleertallets Forslag vedtages, hvoraf vil følge, at der ikke ved saadanne Afskedigelser vil blive paaført Statskassen store Byrder, saa ville mange af de omtalte udygtige og ubrugbare Kræfter kunne blive fjernede fra Statens Tjeneste, hvilket vil være til stor Fordeel for denne. Jeg troer, at dette er et Hensyn, som i høj Grad bør fremhæves, og som fuldelig kan veie op imod det tidligere nævnte Hensyn, idet vi dog virkelig maae see mere paa Stats-tjenestens end paa Embedsmændenes Læve. Naar jeg har nævnt dette sidste Hensyn, naar jeg derhos ligeoverfor det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage) har udtalt, at det ingenlunde er Forslagsstillernes Tanke at udelukke en Revision af Pensionsloven, som de tværtimod haabe maae kunne foregaae i den næste Samling, samt naar jeg endelig har mindet om, hvad den ærede Ordfører udtalte med saa stort Eftertryk i sit første Foredrag, nemlig at det vil være til overordentlig stor Fordeel at faae det foreslaaede Selvpensioneringssystem anvendt paa Bestillingsmændene, saa har jeg dermed fremhævet nogle af de vigtigste Betragtninger, der have bragt mig til at tiltræde et Forslag, som fra først af aldeles ikke tiltalte mig, og ligeoverfor hvilket jeg derfor ogsaa udtalte mig tem-